No. Q 405.32

THE TRUSTEES OF THE PUBLIC LIBRARY
LUX
OMNIUM
CIVIUM
OF THE CITY OF BOSTON
1852 · 1878

Paſſio petri et pauli apoſtolorum ac diſputatio eorundem contra Symonem quendaʒ magum coram Nerone impatore qui cū viderit ſe non poſſe reſiſtere dictis ſancti petri omnes ſuos libros in arte magica (ne magus iudicaret) in mari piecit. deinde a ſancto petro (cū idem Symon magus celū aſcendere p̄ſumpſerit) deuictus in terram corruit ac miſerrime perijt.

Ex Libris
ad usum
Fr. Joachim Guerrini,
O. S. F.
CONCESSIS.

*Q.405.32

PUBLIC LIBRARY
OF THE
CITY OF BOSTON

6883

252.597
Oct. 14, 1878

PUBLIC LIBRARY
OF THE
CITY OF BOSTON

Paſſio petri et pauli apoſtolorum ac diſputatio eorundem cõtra Symonẽ magum qui coram Nerone imperatore deuictus miſerrime perijt

Beatus petrus apl'us et princeps aploꝝ: Anthiocenus filius ioãnis. prouincie galilee. vico Bethſayda. frater Andree apoſtoli. Primum poſt aſcenſionem dñi poſſedit cathedraꝫ epiſcopatus in Anthiochia ãnos ſex Eodem tpe fuit in ihrl'm q̃dam magus noĩe Symon. qui cũ dudum vidiſſet ꝙ ꝑ impoſitioneꝫ manus aploꝝ daret̃ baptiſatis ſpiriſſanctus obtulit aplis magnã pecunie ſummã vt ei daret illã ptãtẽ. dãdi ſpm̃ ſcm̃ Cui petrus maledixit dicẽs. pecunia tua tecũ ſit in ꝑditionẽ. qm̃ exiſtimaſti donũ dei pecunia poſſideri Hic ſe primã veritatẽ dicebat Legit̃ in libro Clemẽtꝫ ipm̃ dixiſſe Adorabor vt deus. publice diuinis donabor honorib⁹ ꝛ quicq̃d facere voluero potero Aliqñ cũ mr̃ mea Rachel iuberet me exire ad agrũ vt meterẽ. ego falcẽ videns poſitaꝫ. p̃cepi falci vt ꝑ ſe meteret ꝛ meſſuit decuplo ãplius alijs Hic igitur volens diſputare cũ Petro. ꝛ oſtẽdere ꝙ de⁹ eẽt. ſtatuto die. venit petr⁹ ad locũ certaminis ꝛ aſtãtibus dixit Pax vobis frẽs q̃ veritatẽ amatꝫ Cui ſymon. nos tua pace opus nõ habemus Si em̃ pax ſit ꝛ ↄcordia ad inueniendã veritatẽ nihil poterimus ꝓficere. hñt em̃ iter ſe pacẽ latrones. ꝓpter qđ noli iuocare pacem ſꝫ pugnã Duob⁹ em̃ imitãtibus tũc erit pax cũ alter fuerit ſupatus Et petr⁹. cur times ſymõ audire pacẽ. ex pctis em̃ bella naſcunt̃. vbi aũt pctm̃ nõ ſit. pax ẽ. in diſputatõib⁹ ꝟitas in opib⁹ iuſticia iuenit̃ Et ſymõ. nihil dicꝫ. ſꝫ ego oñdam tibi mox diuinitatꝫ mee potẽtiã vt repẽte adores me Ego ſuꝫ prima ꝟitas ꝛ poſſum volare ꝑ aera nouas arbores facere. lapides in panẽ mutare. in igne ſine leſiõe durare ꝛ oĩa q̃ volo poſſuꝫ facere. ego ſũ ꝟmo dei. ego ſũ ſpõſus. ego paſitic⁹ ego oĩpotẽs. ego oĩa dei. ꝟpẽtes quoqꝫ eneos faciebat ſe mouere. ſtatuas ereas ꝛ lapideas ridere ꝛ canes cãtare. ↄtra hũc ğ petr⁹ diſputabat. ꝛ oĩa ei⁹ maleficia detegebat. tũc ſymõ videns. qꝛ petro nõ poſſꝫ reſiſtere. oẽs libros ſuos magice artꝫ ne forte magus ꝓderet̃ i mare ꝓiecit ꝛ romã vt ibi ſicꝫ de⁹ haberet̃ ꝑrexit. Quod cũ petrus ↄpit eũ inſequitur ꝛ vſqꝫ romã proficiſcitur.

Quarto ergo anno Claudij imperatoris Petrus romā applicuit. ⁊ ibi ānis. xxv. ꝑ menſes duos. ⁊ dies quatuor ſedit. Et tres epiſcopos Linū. Cletū ⁊ Clementem quē pre ceteris dilexit ſibi coadiutores ordinauit. Predicationi aūt inſiſtens multos ad fidem ꝯuertebat. infirmos ꝗꝫ plures curauit Sꝫ in predicatione ſua ſemꝑ laudans ⁊ preferens caſtitatē. quatuor ꝯcubinas Agrippe prefecti conuertit adeo vt ad prefectum vlterius redire recuſauerunt. Unde iratus prefectus. aduerſus petrum querebat occaſionē Poſt hec apparuit Petro dn̄s dicens Symon ⁊ Nero cogitant ꝯtra te mala. ſed ne timeas qr tecū ſum vt eruam te. ⁊ dabo tibi ſerui mei Pauli ſolatiū qui cras romam ingredietur Sciens ergo Petrus. qr velox eſſꝫ depoſitio tabernaculi ſui. in conuentu fratrū poſitus manū Clementis apprehendit ⁊ in cathedra loco ſui coegit. ⁊ ꝑtātem ligandi ſoluendiqꝫ quā a dn̄o accepat. reliquit Ordinauit etiā preſbiteros decem ⁊ diaconos octo. Poſt hoc paulus ſicut dn̄s predixerat romā venit ⁊ cū Petro chriſtum predicare cepit.

Um igitur veniſſet primo Paulus romā ꝯuenerunt ad eum oēs iudei dicentes. Nrām fidem in qua natus es. ipſam defende Non eſt eñ iuſtum vt cum ſis hebreus. ex hebreis veniens. gentiū te magiſtrum indices. ⁊ incircūciſorū defenſor factus. tu cū ſis circūciſus. fidem circūciſionis euacues Cū ergo Petrum videris. ſuſcipe ꝯtra eius doctrinam. qr oēm obſeruationem noſtre legis euacuauit Excluſit ſabbatiſmū ⁊ neomeniā. ⁊ legitimas ferias exinaniuit. quibus reſpondet Paulus. me iudeū eē. ⁊ verū iudeū hinc ꝓbare poteritꝭ. cū et ſabbatū obſeruare ⁊ circūciſionem vere poteritis aduertere Nam ſabbato requieuit ab oībus operibus deus. nos habemus patres ⁊ pr̄iarchas ⁊ legem Quid tale ꝑdicat Petrus in regno gētium: Sed ſi forte aliquā vult introducere nouā doctrinā. ſine ꝯturbatione ⁊ ſine inuidia ⁊ ſine ſtrepitu nunciate ei. vt nos videamus ⁊ in noſtro ꝯſpcū ego illū conuincā Et ſi forte doctrina eius fuerit vero ex teſtimonio ex hebreorūꝫ libris munita. decet nos ⁊ oēs obedire ei. Hec ⁊ hījs ſilia dicente Paulo perrexerunt iudei ad Petrum ⁊ dixerunt ei Paulus ex hebreis venit. ⁊ rogat te vt venias ad eum. qm̄ hīj q̄ cū

adduxerūt. dicūt non ſe poſſe dimittere vt videat quē vult. an
teq̄ eū ceſari inſinuent q2 ad eū appellauit Audiens hec Pe
trus gaudio gauiſus eſt magno. ⁊ ſtatim exurgens prexit ad
Paulum. videntes aūt ſe p2e gaudio fleuerūt. ⁊ in āplexibus
ſuis diutiſſime mo2ati inuicem ſe lachrimis infuderunt Cūq3
Paulus illi oēm textuȝ laboꝝ ſuoꝝ indicaſſet. ⁊ qualiter na
uigīj fatigationibus aduenifſet. ⁊ Petrus dixiſſet illi quas ſy
monis magi pateretur inſidias. abſceſſit petrus ad veſperum
mane die altero reuerſurus Cūq3 auro2a diei daret initium.
Ecce petrus adueniens inuenit multitudinē iudeoꝝ ante fo
res pauli Erat autē inter iudeos. xp̄ianos. ⁊ gentiles infinita
conturbatio Judei eñ dicebant Nos genꝰ electum ⁊ regale
amico2um dei Abrahe. yſaac. ⁊ Jacob. ⁊ oīm ꝓphetaꝝ. cum
quibus locutus eſt deus. q̄bus deus oſtendit ſecreta ſua Vos
aūt ex gentibus nihil in ſemine noſtro magnū niſi in ydolis et
ſculptilibus inquinati execrabililes extitiſtis Hec ⁊ hijs ſil'ia
dicentibus iudeis. gentes reſpōdebāt dicentes. Nos mox vt
audiuimus veritatem reliquimus erro2es noſtros ⁊ ſecuti ſu
mus eā. vos aūt ⁊ p̄gnas virtutes ſciuiſtis. et ꝓphetaꝝ ſigna
vidiſtis. ⁊ legem accepiſtis. ⁊ mare pedibus ſiccis tranſiſtis et
inimicos veſtros demerſos vidiſtis. ⁊ columna vobꝫ in deſer
to ꝑ diem in celo apparuit. ⁊ ignis ꝑ noctem ⁊ manna vobꝫ de
celo datū eſt. ⁊ de petra vobis aque fluxerūt. Et poſt hec oīa
ydolum vobis vituli fab2icaſtis ⁊ ado2aſtis ſculptile. nos aūt
nulla ſigna videntes credimus deū hunc quē vos non creden
tes dereliquiſtiꝫ Hec ⁊ hijs ſil'ia ꝯtendētibus. dixit apoſtolus
Paulus nō debere eos has ꝯtentiones inter ſe ſuſcipe. ſꝫ hoc
magis attendere. q2 cōpleſſet deus ꝓmiſſa ſua. que iurauit ad
Abrahā patrē noſtrū. ꝙ in ſemine eius hereditarent oēs gen
tes. non eſt eñ ꝑſonarum acceptio apud deū Quicūq3 eñ in
lege peccaſſent. ſm legem iudicarentur. qui vero ſine lege deli
quiſſent. ſine lege ꝑirent Et eñ in hūanis ſenſibus tanta ſan
ctitas. vt bona laudet natura ⁊ puniat mala que inter ſe inui
cem cogitationes aut accuſantes puniat aut remuneret excu
ſantes Hec ⁊ hijs ſil'ia paulo dicente factū eſt vt mitigati eēnt
et iudei ⁊ gentes. ſꝫ p2incipes iudeo2um inſiſtebant. Petrus
vero hijs qui eum arguebant ꝙ ſynagogis eoꝝ interdiceret.

dixit Audite frēs ſpm̄ſcm̄ ꝓmittentē patriarche Dauid. q de
fructu ventris ei⁹ poneret ſup ſedē ſuā. hūc ē cui dixit pater de
celis. filius meus es tu ego hodie genui te. hūc crucifixerunt p
inuidiā principes ſacerdotū. Ut impleret aūt redēptionē neccā-
riam ſeculo. ꝑmiſit hec oīa ſuſtinere. vt ſicut de coſta Ade. fa-
bricata eſt Eua. ſic ex latere xp̄i in cruce poſiti fabricaret eccl̄ia
q̄ nō h3 maculā neq; rugā. Huic deus additū aꝑuit oīb⁹ filijs
Abrahe yſaac ꝛ Jacob. vt ſint in fide eccl̄ie. ꝛ nō in infidelita-
te ſynagoge. Conuertimini ergo ꝛ intrate in gaudium patris
veſtri Abrahe. quia quod ei promiſit adimpleuit. Unde pro
ꝓpheta canit Jurauit dominus et non penitebit eum. tu es ſa-
cerdos in eternum. ſm ordinem melchiſedech. Sacerdos em̄
in cruce factus eſt. cum hoſtiā corporis ꝛ ſanguinis pro om-
ni ſeculo ſacrificium ꝓbuiſſet. Hec ꝛ hijs ſimilia dicentibus
paulo et petro. ꝑs maxīa ꝑploꝝ credidit. et ꝑpauci fuerūt qui
et ipſi ſimulata fide. nō tn̄ apte poſſent eoꝝ negligere monita
vel ꝓcepta. Uidētes aūt maiores ſynagoge ꝛ gentiū pontifi-
ces ꝑ ꝓdicatōem eoꝝ finē ſpecialiter fieri. egerūt hoc vt ſermo-
nes eoꝝ in murmuratiōē ꝑpl'i venirent. Un̄ factū eſt vt Sy-
monē magū neroni ꝓferrent ꝛ Petrū ꝛ Paulū culparēt. In-
numerabiles em̄ ꝑpl'i dū ↄuerterent̄ ad dn̄m ꝑ ꝓdicatōem pe-
tri. contigit etiā vxorē Neronis libiā ꝛ Agrippe ꝓfecti ↄiugē
noīe Agrippinā ita ↄuerti. vt a latere ſe ſuoꝝ maritoꝝ aufer-
rēt Per pauli ꝙo ꝓdicatōem multi deſerentes militiā. adhere-
bant deo. ita vt etiā ex cubiculo regis venirent ad eum ꝛ facti
xp̄iani. nollent reuerti ad militiam neq; ad palatiū. Hinc po-
pulis ſeditioſam murmuratiōnē agentibus ſymon excitatus
eſt in zelū. ꝛ cepit de petro multa mala dicere. dicēs eū magū
et ſeductorē eē Credebāt aūt illi q̄ mirabant̄ ſigna eius. Faci-
ebat em̄ ſerpentē ereū mouere ſe. ꝛ lapideas ſtatuas ꝛ ereas ri-
dere ꝛ mouere. ſe aūt ipm currere ꝛ ſubito in aere videri Con-
tra hec petrus infirmos curabat verbo. cecos videre faciebat
orando. demonia iuſſu fugabat. interea ꝛ mortuos ſuſcitabat
Dicebat aūt ad populū vt ab eius ſedutione non ſolum fuge-
rent. ſed etiam detegerent eū. ne viderentur conſentire dyabo-
lo. Sic factum eſt vt omnes religioſi viri execrantes Symo-
nem magum. ꝛ ſceleratum eum aſſererent. Symoni vero ad-

herentes Petrum magum quod ipſi erāt cum Symone fal
ſo teſtimonio affirmarent Qui ſermo vſqȝ ad Neronem ceſa
rem venit. ⁊ ſymonem magum ad ſe ingredi precepit Qui in
greſſus cepit ſtare ante Neronem. et ſubito mutare effigiem
ita vt ſubito fieret puer. et poſt hec ſenior. altera vero hora a
doleſcentior Mutabatur ſexu et etate. et per multas figuras
dyaboli debacbabatur Quod cum videret Nero. vere hunc
eē dei filium eſtimabat. Petrus vero apoſtolus docebat hūc
eſſe furem. mendacem. magum. turpem. ſceleratum. apoſtati
cum. et omnibus que ſunt dei aduerſarium veritatis. nihilqȝ
ſupereſſe niſi vt iuſſu dei eius iniquitas manifeſtata omnibus
panderetur Tunc ingreſſus ad Neronem ſymon dixit. Au
di me bone imperator. Ego ſum filius dei qui de celo deſcen
di. vſqȝ modo ſolum Petrum qui ſe dicit apoſtolum eſſe pati
ebar. nūc vero geminatum eſt mihi malum Paulus vero qui
et ipſe eadem docens contra me ſentit. ſimul dicitur cum eo p̄
dicare Ex quo conſtat. quia niſi de interitu eorum cogitaue
ris. regnum tuum ſtare non poterit Tunc Nero ſollicitudineȝ
poſitus feſtinanter ad ſe eos iuſſit adduci. Alia auteȝ die cum
introiſſent ad Neronem ſymon magus. ⁊ apoſtoli chriſti pe
trus ⁊ paulus. Symō dixit Neroni Iſti ſunt diſcipuli illius
nazareni quibus non eſt tam bene vt ſint de plebe iudeorum
Nero dixit. Quid eſt nazarenus? Symon dixit Eſt ciuitas
in iudea que ſemper aduerſum nos fecit hec nazareth dicitur.
ex ipſa fuit magiſter eorum Nero dixit. Deus omnem homi
nem monet diligere. tu eos quare perſequeris? Symon dixit
Iſtud hominum eſt genus qui totam iudeam peruerterunt
ne michi crederent. Nero ad Petrum ait. Quare tam perfidi
eſtis vos vel genus veſtrum. Tunc Petrus ad Symonem
ait. Omnibus preualere potuiſti. mihi autem nunqȝ. Ipſos
autem quos deceperas. per me deus de ſuo errore reuocauit
Et cum expertum tibi ſit ꝙ me ſupare non poſſis. miror qua
fronte in cōſpectu regis te iactes. per artem tuam magicā xpi
diſcipulos ſupare Nero dixit. quid eſt xp̄s. petrus dixit Ille
eſt quem hic Symon magus ſe eſſe affirmat. Hic autem eſt
homo nequiſſimus. et opera eius dyabolica. Si autem vis

ſcire impator que geſta ſunt in iudea de chriſto. accipe litteras poncij pylati miſſas ad Claudium. ⁊ ita cognoſces omnia. Nero aũt iuſſit ad bibliothecam capitolij in quo ſcripta continebatur ipſa epiſtola iuſſit eas accipi ⁊ in ſuo ꝯſpectu recitari Et ſeries ita erat Poncius pylatus Claudio ſalutem Nuper accidit ⁊ ꝙ ipſe probaui iudeos ꝑ inuidiam ſe ſuoſꝗ poſteros crudeli dãnatione puniſſe Deniꝗ cum promiſſum haberent pr̃es eoꝝ ꝙ illis deus eoꝝ mitteret de celo ſcm̃ ſuuꝫ. qui eorũ merito rex diceretur. et hunc ſe promiſerit per virginem miſſurum ad terram. iſte me preſide in iudea hebreoruꝫ deus cũ veniſſet. ⁊ vidiſſent eũ cecos illuminaſſe. leproſos mũdaſſe paliticos curaſſe. demones ab hoĩbus fugaſſe. mortuos etiã ſuſcitaſſe. impaſſe ventis. ambulaſſe ſiccis pedibus ſuper vndas maris. ⁊ multa alia mirabilia feciſſe. cũ oĩs populus iudeorum hũc dei filium eẽ diceret. inuidiam ꝯtra eũ paſſi ſtꝫ principes ſacerdotum et tenuerũt eum et alia pro alijs mihi de eo mentientes dixerunt iſtũ magum eẽ et ꝯtra legem eoꝝ agere. Ego aũt ex verbis eorum credidi ita eẽ. et flagellatũ tradidi illũ arbitrio eorum. Illi aũt crucifixerũt eum ligno. et ſepulto eo. cuſtodes adhibuerũt Ille vero militibus meis cuſtodientibus die tercia reſurrexit In tantũ aũt exarſit nequitia eoruꝫ vt darent eis pecuniam dicentes. dicite qꝛ diſcipuli eius corpus rapuerunt. Sꝫ cũ accepiſſent pecuniam. qd̕ factũ fuerat tacere non potuerunt. nã et illum reſurrexiſſe teſtati ſunt ſe vidiſſe. et a iudeis pecuniaꝫ accepiſſe Ideo ſuggero regi ne quis aliter mentiat̃ et eſtimes credere mendacijs iudeorum. direxi poteſtati veſtre oĩa que geſta ſunt de Jeſu in p̃torio meo Cũ qꝫ perlecta fuiſſet ep̃la. Nero dixit Dic mihi petre. ita ꝑ illum geſta ſunt per oĩa. petrus ait. ita bone imparator. non te fallo Hic ſymon plenus mẽdacijs et fallatijs circũdatus. vt putet ſe cũ homo ſit peſſimus. hoc etiam eẽ quod eſt deus In xp̃o ẽ em̃ ſumma victorio. ꝑ deũ et hominẽ quẽ aſſumpſit illa maieſtas incomprehenſibilis. que per hoĩem hominibus dignata eſt ſubuenire. in iſto aũt ſymone ſunt due ſubſtãtie. hoĩs et dyaboli. qui ꝑ hominẽ conatur hoĩes impedire Symon dixit ad neronem imperatorem Miror te imperator bone hunc te alicuius momenti eſtimare hominem imperitam piſcatorem

mendaciſſimum.nec in verbo nec in genere preditū aliqua po
teſtate. Sed ne diutius patiar inimicū hūc.modo pcipiam
angelis meis vt veniant ⁊ vindicent me de iſto. Petrus dixit
Non timeo angelos tuos.illi aūt me poſſunt timere ꝑ virtu
tē ⁊ ꝯfidentiam ihesu chriſti dn̄i mei quez te eſſe mentiris Ne
ro dixit.non times ſymonem qui diuinitatem ſuā rebus affir
mat petrus dixit Diuinitas in illo eſt q̄ cordis rimat̃ archana
Dicat mihi nūc quid cogito.vel quid facio. quā cogitatōnem
meā primo tuis auribus inſinuo.vt non audeat mentiri añ te
Nero dixit accede hūc ⁊ dic mihi q̄d cogitas.petrꝰ dixit Iu
be mihi afferri panē ordeaceū ⁊ occulte dari Cūq3 iuſſum fu
iſſet afferri occulte ⁊ dari petro.dixit petrus Dicat nūc q̄d co
gitatū.q̄d dictū q̄d ue ſit factū Nero dixit. Uis ergo vt credā
q2 hec ſymon ignorat.qui mortuū ſuſcitauit.et ſeip̄m decolla
tum poſt diem tercium repreſentauit.⁊ quicquid dixit vt face
ret.fecit.petrus dixit Sed corā me non fecit Nero dixit S3
me aſtāte oia hec fecit.nam et angelos iuſſit ad ſe venire.⁊ ve
nerūt.petrus dixit.Ergo ſi qđ maximū eſt fecit.quare qđ mi
nus eſt nō facit. Dicat quid cogitauerim ⁊ q̄d fecerim . Nero
dixit Quid dicis ſymon. Ego me inter vos non ꝯuenio Sy
mon dixit.petrus dicat quid cogitem .petrus dixit. q̄d cogi
tet ſymon.me ſcire docebo .dum fecerit qđ cogitauerim Sy
mon dixit. Nos ſcias bone ip̄ator.q2 cogitatōes hoīm nemo
nouit niſi vnus deus.ceterū mentit̃ petrus Petrus dixit Tu
ergo qui filiū dei te eſſe dicis.dic q̄d cogitauerim.vel quid fe
cerim modo in occulto.ſi potes exprime. Petrus enim bene
dixerat panem quem acceperat ordeaceu3 ⁊ fregerat.⁊ in dex
tera atq3 in ſiniſtra manica collocauerat Tunc ſymon indig
natus quod dicere nō poſſet ſecretum apl'i. exclamauit dicēs
Procedant canes magni ⁊ deuorent eū in ꝯſpectu ceſaris Et
ſubito appuerūt canes mire magnitudinis. et impetū fecerūt
in petrū Petrus vero extendens manus in orationem oſten
dit canibus eum quem benedixerat panem . quem vt viderēt
canes ſubito nuſq̄3 comparuerunt Tunc petrus dixit ad Ne
ronem Ecce oſtendi tibi ſciſſe me quid cogitauerit ſymon.nō
verbis ſed factis Nam qui angelos promiſerat contra me eē
venturos.canes exhibuit.vt ſe oſtenderet nō diuinos angelos

ſed caninos habere Tunc nero ad ſymonem dixit. Quid eſt
ſymon? Ut puto victi ſumus Symon dixit Hec ⁊ in iudea
et tota paleſtina ⁊ ceſarea iſta mihi fecit. ⁊ ſepe mecū certando
ideo didicit. qꝛ hoc erat ei ↄtrarium Me ergo vt euaderet. di
dicit hoc. Nam cogitationes hoīm nemo nouit niſi deus Et
petrus ad ſymonē dixit Certe deū te eē mentiris. quare ergo
non manifeſtas cogitationes ſingulorū? Tunc conuerſus ne
ro ad paulum ſic ait. Tu quare nihil dicis paule? Paulus re
ſpondit Hoc ſcito ceſar. qꝛ ſi dimiſeris iſtum magum tāta ma
la agere. magnū malum patrie tue accreſcet ⁊ regnū tuum a
ſtatu ſuo deiicietur Nero ſymoni dixit Quid dicis tu ſymon?
Symon dixit Ego niſi apte demonſtrauero me deū eſſe. ne
mo mihi venerationem debitā exhibebit Nero dixit Et mō
q̄d moraris vt iſti puniant᷑ Symō dixit. Jube mihi turrī al
tā fieri ex lingnis. ⁊ aſcendā ſup̱ eam ⁊ vocabo angelos meos
⁊ precipiam eis vt cunctis videntibus in celum perferant me
ad patrem meum Hoc iſti ſi dum facere non potuerint. pro
babis eos homines eſſe imperitos Nero autem petro dixit:
Audiſti petre quid ſymon dixerit. Ex hoc aꝑarebit quantā
virtutem habeat vel ipē. vel deus tuus Petrus dixit Opti
me imperator. ſi velles poteras intelligere cuꝫ quia demonio
plenus ē. Nero dixit. Quid mihi verborum ambagibus cir
cuitus faciatis? Craſtinus dies vos probabit Symon dixit
Credis bone impator quia magis ſim. cuꝫ mortuus fuerim
et reſurrexerim? Egerat em̄ perfidus ſymon preſtigio ſuo vt
diceret Neroni. Jube me decollari in obſcuro. ⁊ ibideꝫ dimit
ti occiſum. ⁊ ſi non tercia die reſurrexero. ſcias me magum fu
iſſe Si autem reſurrexero. ſcias me eſſe filium dei. Et cū hoc
fieri iuſſiſſet Nero. in obſcuro egit per artes magicas vt aries
decollaretur. qui aries tam diu Symon viſus eſt. ꝙ diu de
collaretur Decollatus aūt in obſcuro. cuꝫ ſcrutatus fuiſſet is
qui eum decollauerat ⁊ caput eius protuliſſet ad lumen inue
nit caput veruecinum. id eſt arietis. Sed nihil voluit regi
dicere. ne ſeipſum detegeret qui iuſſus fuerat hoc in abditis ꝑ
petrare. Hinc ergo dicebat Symon ſe die tercia reſurrexiſſe

quia caput ꝛ membra veruecis tulerat. Sanguis vero ibidez congelauerat et tercia die oſtendit ſe Neroni. ꝛ dixit Fac ſanguinem meum qui effuſus eſt extergi. quia ecce ego qui decollatus fueram ſicut dixi tercia die reſurrexi Cum ergo dixiſſet Nero craſtinus dies vos probabit. conuerſus ad Paulum ait. Tu paule quare nil loqueris: aut quis te docuit aut quez magiſtrum habuiſti. aut qualiter in ciuitatibus docuiſti. vel quales extiterunt per tuam doctrinam: Puto enim nullam te habere ſapientiam. nec virtutem aliquam poſſe perficere. Paulus reſpondit Putas me contra hominem perfidum. ꝛ deſperatum magum. (qui animam ſuam deſtinauit morti. cuius interit⁹ et pditio aduenit) debere loqui. qui fingit ſe eſſe quod non eſt. ꝛ per artem magicam hominibus ad perditionem illudit. Huius verba ſi volueris audire. vel fouere eum. perdes ꝛ animam tuam. ꝛ imperium tuum. Hic enim homo peſſimus eſt. ꝛ ſicut egipcij Jamnes ꝛ Mambres qui Pharaonem ꝛ exercitum eius miſerunt in errorez quouſqꝫ demergerentur in mare. ſic ꝛ hic per patris ſuis dyaboli peritiaz hominibus perſuadet. et multa mala facit per nichromantiam et cetera mala ſi qua ſunt apud homines. Et ſic multos incautos ſeducit ad temptationem imperij tui Ego autem verbuz dyaboli quod per hunc hominem diffundi video. gemitibus cordis mei ago cum ſpiritu ſancto. vt cito poſſit oſtendi quis ſit. Nam quantum ſe exaltari putat ad celos: tantum demergetur in inferni inferioribus. vbi eſt fletus ꝛ ſtridor dentium. De doctrina autem magiſtri mei de qua me interrogaſti. non eam capiunt niſi qui fidem mundis pectoribus adhibuerint Nam quicunqꝫ ſunt pacis et caritatis ea docui. ꝛ per circuitū ab Jheruſalem vſqꝫ in Illiricum repleui Docui vt homines ſe diligant ꝛ vt inuicem ſe honore preueniāt. Docui ſublimes et diuites non ſe extollere. ꝛ non ſperare in incerto diuitiaruz ſed in deo ponere ſpem ſuam. Docui mediocres victu ꝛ veſtitu contentos eſſe. Docui pauperes in ſua egeſtate gaudere. Docui patres docere filios ſuos diſciplinaz timoris dn̄i. Docui filios obtemperare parentibus et monitis ſalutaribus.

Docui poſſidētibus reddere tributum cū ſollicitudine. docui negociatores reddere vectigalia miniſtris reipublice. docui vxores diligere viros ſuos. ⁊ timere eos quaſi dn̄os. docui viros fidem ſeruare coniugibus ſuis. ſicut ⁊ illas ſibi ſeruare pudorē oīmodis volūt Qd̄ enī punit marit⁹ i muliere adultera h̄ punit i marito adultero ipſe pr̄ ⁊ ꝯditor rerꝫ de⁹. docui dn̄os vt mitius cū ſeruis ſuis agant. docui ſeruos vt fideliter ⁊ quaſi deo ſeruiant dominis ſuis. docui eccleſias credentium vnūꝫ oīpotentem inuiſibilem colere deum. Hec aūt mihi doctrina non ab hominibus necꝫ per hominem aliquem data eſt. ſꝫ p iheſum chriſtū ⁊ patrē glorie qui mihi locutus eſt de celo. Et cū mitteret me ad predicationem dn̄s meus ih̄s chriſtus dixit mihi Uade ⁊ ego ero tecū in te habitans. ⁊ ſpūs vite oībus in me credentibus Et omnia quecūqꝫ dixeris vel feceris ego iuſtificabo Nero hꝫs auditis obſtupuit. ⁊ conuerſus ad petrum dixit Tu quid dicis petre? Et petrus ait Omnia quecūqꝫ locutus eſt Paulus vera ſunt. nā multi anni ſunt ex quo accepi litteras ab epis noſtris qui ſunt in vniūerſo vrbe romano. ⁊ pene oīm ciuitatum epiſcopi ſcripſerūt mihi de factis et dictis eius. Nam cū pſecutor eſſet legis xp̄i. vox eū de celo vocauit ⁊ docuit veritatem. qꝛ non erat per inuidiam inimicus fidei noſtre ſed per ignorantiaꝫ. Fuerunt ante nos pſeudo xp̄i fuerunt pſeudo ꝓphete. qui contra ſacros apices venientes euacuare ſtuduerunt veritatē. ⁊ ꝯtra hos neceſſe erat agere hunc virū. qui ex infantia ſua nihil aliud ſtudij geſſerat. niſi diuine legis ſcrutari miſteria. in q̄bus hoc didicerat vt defenſor veritatis. ⁊ pſecutor exiſteret falſitatis. qꝛ ergo perſecutio eius nō ex emulatiōe fiebat. ſed ex defenſiōe legis ipſa ṽitas de celo eū allocuta eſt. dicēs ei Ego ſum veritas quam defendis Ceſſa me perſequi. qꝛ ego ſum ipſa ꝓ qua videris dimicare cōtra inimicos veritatis Ergo cū cognouiſſet ita eē. deſeruit quod defendebat ⁊ cepit defendere hanc quā pſequebatur ſemitaꝫ xp̄i qui eſt pure ambulantibus via veritatis. et vita credentibus ſempiterna Symon dixit Bone imperator intellige conſpirationeꝫ eoꝝ aduerſum me Ego enī ſum veritas. ⁊ iſti aduerſum me ſapiunt Petrus dixit Nulla veritas in te eſt. ſed ex ſolo mēdatio iſta omnia facis Nero dixit. Paule quid tu dicis

Paulus dixit. Que a Petro audiſti. hoc a me dictum crede Unum enim ſentimus. quia vnum habemus dominū Jheſū chriſtū Symon dixit. putas me bone imperator cū hijs habere diſputationē qui aduerſum me conſenſum fecerunt. Et conuerſus ad apoſtolos dei dixit Audite petre et paule. Si hic nihil poſſum vobis facere. veniemus vbi vos oportet me iudicare. Paulus dixit Imperator. vide quales nobis minas intendit petrus dixit Cur non irrideas hominem vanum et alieni capitis. qui ludificatus a demonibus. putat ſe manifeſtari non poſſe Symon dixit. Ego vobis parco quouſq; oſtendā virtutē meā. paulus dixit Quaſi tu hinc exiturus ſis ſanus. petrus dixit Niſi viderit ſymon virtutē domini noſtri Jheſu chriſti non credit ſe xpm nō eſſe Tunc ſymon in ſuperbia elatus auſus eſt ſe iactare q mortuos poſſet ſuſcitare. et accidit vt quidā iuuinis moreretur Uocatis igitur Petro et Symone hanc omnes de voluntate ſymonis ſententiā firmauerunt vt ille occideretur. qui mortuū ſuſcitare non poſſet. Symon igitur dum ſuper mortuū ſuas incantationes faceret. viſus eſt a circūſtantibus caput agitare defunctus Tunc omnes exclamantes petrum lapidare volebant. Petrus autem vix impetrato ſilentio ait Si viuit defunctus ſurget ambulet et loquatur. alioquin ſciatis fantaſma eſſe quia caput mortui cōmouetur Seperetur ſymon a lectulo vt dyaboli figmenta plene denudentur Cumq; ſeparatus eſſet Symon a lectulo. puer immobilis remanſit Exinde petrus a longe ſtans oratione facta exclamauit dicēs Adoleſcēs in nomine Jheſu chriſti nazareni crucifixi ſurge. et ſtatī viuus ſurrexit et ambulauit. Cum autē vellet populus ſymonem lapidare. ait Petrus Illi ſatis eſt ad penam q agnoſcit ſe in ſuis artibus ſuperatum. Magiſter autē noſter nos docuit vt pro malis bona reddamus Et ſic ſymon confuſus acceſſit ad domum marcelli diſcipuli eius ligauitq; maximū canem ad oſtium domus eius dicens Nunc videbis ſi petrus qui ad te venire conſueuit ingredi poterit Poſt paululum venit petrus et facto crucis ſigno canē ſoluit. precipiens vt directe contra ſymonem procederet neminem ledendo. qui canis ſolutus inſecutus ſymonē in cū īuſilijt dilanians omnes veſtes eius. vt nudus remaneret

querens ſtrangulare eum Accurrens ergo petrus imperauit cani ne in coꝛpoꝛe eum lederet. Populus aūt ꝛ maxime pueri ſimul cū cane tam diu poſt eum recurrerunt donec illū quaſi lupū de ciuitate fugauerunt Cuius o ꝓbꝛij pudoꝛe₃ Symon non ferens per annum nuſq̄ cōparuit. Marcellus em̄ hec mirabilia videns deinde petro adheſit. Poſtea vero ſymon rediens iterum in Neronis amicitiam eſt receptus Ingreſſuſq̄ ad Neronem dixit Sacratiſſime imperatoꝛ noluiſti credere quia hij ſunt qui circuncidunt ꝛ circūcidunt Paulus dixit Nos anteq̄ veritatem cognoſceremus. carnis circūciſionem tenuimus. at vbi veritas apparuerit coꝛdis circūciſione ꝛ circūcidimus et circūcidimur Petrus dixit Si mala ē circūciſio. tu quare circūciſus es? Nero dixit Ergo ꝛ ſymon circūciſus eſt? Petrus dixit. Nec aliter poterat decipere animas niſi ſe iudeū ſimularet. ꝛ legem dei docere oſtenderet Nero dixit. Tu ſymon vt video zelo duceris. ꝛ ideo iſtos ꝑſequeris Eſt em̄ vt video zelus magnus inter te ꝛ chꝛiſtu₃ coꝛum et vereoꝛ ne ab eis conuincaris ꝛ magnis malis ꝯſumptus eē videaris Symon dixit Seduceris imperatoꝛ. Nero dixit. Quid eſt ſeduceris. Hoc quod in te video dico euidentē aduerſariū eſſe te petri et pauli ꝛ magiſtri eoꝛum Symon dixit Chꝛiſtus pauli magiſter non fuit. Paulus dixit Qui petru₃ pꝛeſens docuit. ipſe me per reuelationē inſtruxit Nam ꝙ nos accuſas circūciſos. dic tu ipſe quare circūciſus ſis Symō dixit. Quare me hoc interrogaſtis. Paulus dixit Eſt ratio vt te interrogemus Nero dixit Cur vereris reſpondere illis Symon dixit Ideo quia a deo pꝛecepta eſt circūciſio eo tp̄e quo eam ſuſcepi Paulus dixit Audis imperatoꝛ quid ſymon dixerit. Si ergo bona eſt circūciſio. q̄re tu circūciſos tradidiſti et feciſti eos ꝑcipitanter occidi. Nero dixit. Sed nec de vobis bene ſentio Petrus ꝛ paulus dixerunt An tu de nobis ſentias bene vel male. non ad rem ꝑtinet Nobis em̄ neceſſe eſt vt quod pꝛomiſit magiſter noſter. fiat. Nero dixit. Quid ſi ego voluero? Petrus dixit Non quod tu volueris. ſed qđ ille nobis pollicitus eſt. Symon dixit Bone imperatoꝛ hij homines circūuenerunt clementiā tua₃ ꝛ obligauerunt te Nero dixit. Sed nec tu adhuc me de te cōfirmaſti Symon dixit Tā

tis tibi rebus bonis ⁊ ſignis a me demonſtraſtis Miror q̃ ad
huc dubitare videris Nero dixit Ego neq; dubito. neq; cui
q̃ veſtrū ꝯſentio. ſed magis quod interrogo reſponde mihi.
Symon inquit. nihil tibi iam reſpondebo Nero dixit Ideo
hoc dicis. quia mentiris Et ſi ego tibi nihil poſſum facere. de
us qui potens eſt faciet Symon dixit Jam tibi reſponſurus
non ſum Nero dixit Sed nec ego te cõputem aliquid. vt enim
ſentio fallax es in omnibus. Si quid plura: Tota vos tres
inconſtabilitū animū veſtrū oſtendiſtis. ⁊ me ita dubium in
omnibus feciſtis. vt non inueniā cui credere poſſim. Petrus
dixit Ego vnū eſſe deū patrem ⁊ dominū iheſum chriſtū cū
ſpiritu ſancto creatorē omniū rerū predico. qui fecit celū ⁊ ter
ram. mare et oia que in eis ſunt. qui verus rex eſt. ⁊ regni eius
non erit finis Nero dixit Quis eſt rex dominus Paulus re-
ſpondit. Saluator mundi ⁊ omniū gentium. Symon dixit
Ego ſum quē dicitis. ⁊ ſciatis petre et paule non vobis contin
get quod cupitis vt martirio vos digner. Petrꝰ ⁊ paulus dix
erunt Nunq̃ tibi bene ſit ſymon mage ⁊ amaritudine plene.
Symon dixit Audi ceſar Nero Ut ſcias iſtos falſos eē. ⁊ me
de celis miſſum. craſtino die ad celos vadam. ⁊ eos qui mihi
credunt beatos faciā In iſtos aūt qui me negare auſi ſunt. irā
meā oſtendā Petrus et paulus dixerunt Nos olim vocauit
deus ad gloriam ſuā. tu aūt a dyabolo iam vocatus es. ⁊ ad
tormenta feſtinas Symon dixit Ceſar nero audi me Iſtos
inſanos a te ſepera vt dū venero ad patrē meū in celis poſſim
tibi eſſe propicius Nero dixit Et vnde hoc probamus quia
in celū vadis: Symon dixit Jube turrim excelſam fieri ex lig
nis ⁊ trabibus magnis. vt aſcendā ſuper illā. ⁊ cū in ea aſcen-
dero precipiā angelis meis vt ad me in aere veniant. non enim
ad me in terrā inter peccatores venire poſſunt. ⁊ deferant me
ad patrem meū in celis Nero dixit Uolo videre ſi imples qđ
dicis. Symon dixit Jube ergo fieri vt videas. Et conuoca-
to populo dixit ſymon ſe grauiter a galeleis offenſum. ⁊ ideo vr
bē quā tueri ſolebat velle deſerere et in celū conſcendere. quia
non dignabatur amplius in terra habitare Tunc nero prece
pit in campo marcio turrim excelſam fieri ⁊ precepit vt oēs po
puli. ⁊ oēs dignitates ad iſtud ſpectaculū conuenirent Alte

ra vero die in omni conuentu iuſſit Nero petrū ꝛ paulum ad hoc ſpectaculuꝫ preſentari. Quibus ſic ait. Nunc habet veritas apparere. Petrus et paulus dixerunt Non eñ nos detegimus eam. ſed dominus ihesus chriſtus filius dei. queꝫ hic ſemetipſuꝫ mentitus eſt Et conuerſus paulus ad petrū dixit Meū eſt genibus poſitis deū orare. tuū eſt imperare. cum videris ſymonē coronari. quoniā tu prior electus es a domino Et poſitis genibus orabat paulus Petrus autē intuitus ad ſymonē dixit Incipe quod dixiſti Appropinquauit ei ꝛ tua detectio. ꝛ noſtra vocatio Uideo eñ chriſtū me vocantem et pauluꝫ. Nero dixit. Et quo ituri eſtis contra meaꝫ voluntatem: Petrus dixit Quo nos accerſiuerit domin⁹ noſter Nero dixit Quis eſt dñs veſter. petrus dixit. Dñs Jeſus chriſtus quē ego video nos vocantē. nero dixit Ergo ꝛ vos in celū ituri eſtiſ: petrus dixit. quo ipſi placuerit qui vocat nos Symō dixit Ut ſcias imperator iſtos fallaces eſſe. mox vt in celum aſcendero mittam ad te angelos meos. ꝛ faciam te ad me venire. nero dixit. Fac ergo que dicis. Tunc aſcendit ſymon in turrim coraꝫ omnibus. ꝛ extenſis manibus coronatus lauro cepit volare. Nero vt vidit ſic ait. Uerax homo eſt iſte ſymon Tu aūt petre ſt paule ſeductores eſtis Cui petrus ait Sine mora ſcies nos veraces eſſe xp̄i diſcipulos. hunc aūt non eſſe chriſtū ſed magū. nero dixit Adhuc perſeueratis in blaſphemia Ecce videtis eū celum penetrare Tūc petrus aſpiciens paulo dixit. paule erige caput ꝛ vide. cūqꝫ eleuaſſet caput paulus lachrime plenus ꝛ vidiſſet ſymonem volanteꝫ ſic ait. petre quid ceſſas: perfice quod cepiſti Jam eñ vocat nos dñs ihesus xp̄s Et nero audiens eos. ſubriſit ꝛ dixit. Jaꝫ iſti vident ſe victos eē. modo ꝛ delirant. petrus dixit. Modo probabis nos non delirare. paulus ait petro Faciā quod faciebas Et aſpiciens contra ſymonē petrus dixit. Adiuro vos angeli ſathane qui eū in aera fertis ad decipienda hominū infideliuꝫ corda. per deum creatorem omniuū. ꝛ per Jhesum chriſtum queꝫ tercia die a mortuis ſuſcitauit vt eum ſcilicet Symoneꝫ magum ex hac hora non feratis. ſed feſtinanter dimittatiſ Et cōtinuo dimiſſus cecidit in locum qui ſacra via dicitur. ꝛ fractus in q̄ttuor ptes quattuor ſilices adunauit q̄ ſūt teſtimoniuꝫ

victorie apoſtolice vſqȝ in hodiernum diem Tunc nero teneri
fecit Paulum ꝛ Petrum in vinculis. corpus aũt Symonis
iuſſit tribus diebus diligenter cuſtodiri. putans eum reſurge-
re tercia die. Cui petrus dixit. Hic iam nõ reſurget qm̃ vere
mortuus eſt. ꝛ in eterna pena dãnatus Cui nero dixit. Quis
tibi tale ſcelus ꝑmiſit facere Petrus dixit Contẽtio eius Et
ſi intelligas multũ eſt ꝑſtitum ei vt periret. ne tantas deo ad
multiplicationem ſupplicij ſui inferret blaſphemias Nero dix-
it Suſpecto aio eſſe me feciſtis. ideoqȝ vos malo exemplo ꝑ-
dam Petus dixit Non quod tu vis. ſed quod promiſſum eſt
nobis neceſſe eſt ꝯſummari Nero dixit ad ꝑfectũ ſuũ Agrip-
pam Homines iſtos religioſos neceſſe eſt male ꝑdere. ꝛ ideo
cardis ferreis acceptis. iube eos in aumachia conſumi. ꝛ oẽs
huiuſcemodi hoĩes male cõſummari Agrippa prefectus dix-
it Non ꝯgruenti exemplo iubes eos puniri Nero dixit. qua-
re: Agrippa dixit. qm̃ Paulus innocens videtur Petrus aũt
homicidij reus eſt. inſuꝑ irreligioſus Nero dixit. ergo quo ex-
emplo peribũt: Agrippa prefectus dixit. vt mihi videt̃ iuſtuȝ
eſt Paulo vt religioſo caput ãputari Petrum aũt eo qd̃ ho-
micidiũ ꝑpetrauerit. iube eũ in cruce leuari Nero dixit Opti-
me iudicaſti Et ducti ſunt petrus ꝛ paulus a ꝯſpectu Nero-
nis. Paulus decollatus eſt in via oſtienſi Petrus autẽ cum
veniſſet ad crucẽ ait. qm̃ dominus meus Jheſus chriſtus de
celo ad terram venit. recta cruce ſublimatus eſt. me aũt quem
de terra ad celum vocare dignatur. crux mea. caput meuȝ in
terra debet oſtendere. ꝛ pedes meos ad celum dirigere Ergo
qꝛ non ſum dignus ita eſſe in cruce ſicut dominus meus gira-
te crucem meam At illi verterũt crucem. ꝛ pedes eius ſurſum
fixerunt. manus vero deorſum Conuenit eñ innumerabilis
multitudo maledicens ceſarem neronẽ. ita furore pleni vt vel-
lent ipſum ceſarem incendere. Petrus autem ꝓhibebat eos
dicens. Ante paucos dies rogatus a fratribus abſcedebam.
et occurrit mihi dominus meus Jheſus chriſtus. et adoraui
eum ꝛ dixi Domine quo vadis: et dixit Sequere me. qꝛ va-
do romam iterum crucifigi Et dum ſequerer eum redij romã
Et dixit mihi Noli timere quia ego tecũ ſum quouſqȝ intro-
ducam te in domum patris mei Et ideo filioli mei nolite im-

pedire iter meum. iam eñ pedes mei viam celeſtem ambulãt Nolite ↄtriſtari ſed ↄgaudete mecũ quia hodie laboꝝ meorum fructũ ↄſequoꝛ Et cuȝ hec dixiſſet ait. Gratias tibi ago paſtoꝛ bone. quia oues quas credidiſti mihi. ↄpatiũtur mihi peto vt ꝑticipẽtur mecum de gratia tua Cõmendo tibi oues quas mihi tradidiſti vt non ſentiant ſine me eſſe qui te habẽt. per quem gregem hunc ego regere potui Et hec dicens emiſit ſpiritum. Statim apparuerunt ibi ſancti viri quos vnq̃ nemo viderat antea. nec poſtea videri potuerũt. Iſti dicebãt ſe ꝓpter ipſum ab iheroſolimis aduenisſe. ꝛ ipſi vna cũ marcello viro illuſtriſſimo qui crediderat. ꝛ relinquens Symonem magum Petrum ſecutus erat. abſtulerunt coꝛpus eius occulte. ꝛ poſuerũt eũ ad therebintum iuxta naumachiam in locuȝ qui appellatur vaticanus Ipſi aũt viri qui ſe de iheroſolimis dixerunt aduenisſe dixerũt ad omnem populum Gaudete et exultate. qꝛ patronos magnos meruiſtis habere ꝛ amicos domini noſtri Iheſu chꝛiſti Sciatis aũt hunc Neronem regeȝ peſſimum poſt necem apoſtoloꝛum regnuȝ tenere non poſſe. Accidit aũt poſt hec vt odium exercitus ſui. ꝛ odium populi romani incurreret. ꝛ ita ſtatuerũt vt publice tã diu cathenis cederet. quouſq; vt erat meritus expiraret Et cũ perueniſſet ad eũ. irruit in eum timoꝛ ꝛ metus intollerabilis. ꝛ ita aufugit vt vlterius non appareret Extiterunt autem qui dicerẽt q in ſiluis dũ erraret fugiens ex frigoꝛe nimio ꝛ fame diriguiſſet. et a lupis eſſet deuoꝛatum Sanctoꝛum autem coꝛpoꝛa apoſtoloꝛum. dum tollerentur a grecis ad oꝛientem ferenda. extitit terremotus nimius ꝛ cucurrit populus romanus ꝛ ↄpꝛehenderunt eos in locuȝ qui dicitur cathacũba via appia miliario tercio. ꝛ ibi cuſtodita ſunt coꝛpoꝛa eoꝛum anno ꝛ mẽſibus ſeptem quouſq; fabricarentur loca in quibus fuerant ponenda coꝛpoꝛa ſanctoꝛum Et illic reuocata ſunt cum gloꝛia hymnoꝛuȝ et poſita. ſancti Petri in vaticano naumachie. ꝛ ſancti Pauli in via oſtienſi miliario ſcdo. vbi preſtantur beneficia oꝛõnum eoꝛum in ſecula ſeculoꝛum. Amen.

Ego Marcellus diſcipulus domini mei
Petri apoſtoli. que vidi ſcripſi.

CORNELIS DE ZIERIKZEE

MARCELLUS. Passio Petri et Pauli apostolorum ac disputatio eorundem contra Simonem quendam magum. Undated.

Pollard, part I, p. 306. (Hain 12,454 assigns it to Heinrich Quentell.)

In gothic type, 37 lines and headline. Ten leaves, the last blank. The size of a leaf is 202 × 138 mm.; the text measures 150 × 88 mm. Spaces are left for the initials. Headlines: "Passio sanctorum Petri et Pauli apostolorum."

Simon Magus, the "Father of Heresies," was born in Gitta, in the country of the Samaritans. He is mentioned in the Acts of the Apostles (VIII, 9–29), as offering money to the Apostles Peter and John and asking them to grant him magical power. During his strange wanderings he proclaimed himself as the "Standing One," the principal emanation of God. He also asserted that Helena, his faithful companion, was the first conception of the Deity, the great mother, by whom God had created the angels and the aeons. According to the legends of the early Church, he went to Rome, where he found his antagonists in Peter and Paul. By his magic arts he tried to win the favor of Nero. As a proof of the truth of his doctrines, he offered to ascend into heaven before the eyes of the Emperor and the Roman populace. Accordingly, he rose into the air in the Roman Forum, but through the prayers of Peter and Paul he fell down miserably, and shortly afterwards died of his injuries.

Bought in October, 1878.